

"Nog neem je schaduw mee"

nog neem je schaduw mee

in het uitzicht
wenkt de verte
om te gaan

weg van het orkest
uit de symfonie
mee op ijle tonen

naar waar
de paden raken in
symmetrie van het bestaan

nog neem je
schaduw mee uit
lengte van de dagen

stuwt zee
haar golven
zonder vragen

ga in het reiken
naar de einder
ook jezelf voorbij

pas in afscheid nemen
en ontmoeten
maak jij jezelf eindelijk vrij

wil melker
17/10/2010

www.wilmelkerrafels.deds.nl

© oktober 2010, wil melker, BasicPublishing.nl